

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

ԱՄՆԱՆՈՐԸ ԺԱՄԱՆԳԱՒՈՐԱՑ
ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ՄԵՋ

1995 Յունուար 13, Ուրբաթ գիշեր ժամը 7.30ին Սրբազան Պատրիարք Հայրը միաբանութեամբ հանդերձ մուտք գործեց ժառանգաւորաց Վարժարանի մեծ սրահը, ուրտեղ պիտի տօնուէր Ամանորը, ի ներկայութեան ժառանգաւորաց Վարժարանի աշակերտներուն, ուսուցչական կազմին եւ Պատրիարքարանի պաշտօնէութեան: Սրահը շքեղութեմբ զարդարուած էր: Պատրաստուած յայտագիրը մեծ անակնկալներ ունէր բոլոր ներկաներուն:

Վարժարանի սաները երգեցին «Սիրտ ի սիրտ» ֆայերգը, որմէ յետոյ հանդիսութեան քաջուր կատարեց Տ. Բագրատ Արք. Պուրմէշեանը: Բացման խօսքէն ետք, վարժարանի աշակերտները, ղեկավարութեամբ Գեորգ Սրկ. Բաբայանեանի, «Քաջ Նազար» բեմադրութեան մաս մը ներկայացուցին ժամուցելով սոյն բեմադրութեան ամբողջական ներկայացումին թուականը, եւ ապա առանց վարագոյրը փակելու բեմէն վար իջան եւ վարեցին յայտագիրը՝ խաղերով, մրցամենքերով, սրամտութիւններով եւ անշուշտ անակնկալ մուկներով:

Վարդացուցեան քանաստեղծական կտորներ ու երգուցեան խմբերգներ՝ մասնակցութեամբ վարժարանի նուագախումբին որոմէ անկի նոխացուցին օրուան յայտագիրը:

Վաղանդ պատգովի ժամանումէն ետք Պատրիարք Սրբազան հայրը գնահատեցի ու փառաբանեց խօսքեր ըրա վարժարանի սաներուն, միաբան եղբայրներուն, ուսուցչական կազմին եւ Պատրիարքարանի պաշտօնէութեան, հրաւիրելով գանձմէ ընդգրկելու մօր, բարի ու վսեմ սովորութիւններ՝ ինչպէս ամէն տարեգլխին մարդիկ կ'ընդգրկեն նորոգուելու համար: Պատրիարք Սրբազան Հօր բարի մաղթանքներէն յետոյ, «Հայր Մեր»ի երգեցողութեամբ հանդէսը ւարդեցաւ: Կէս գիշերուան ժամը 12ին Ս. Յակոբայ Մեծ գանգը անտեց մօր տարին, մինչ ժառանգաւոր սաներ եւ ժողովուրդ վանին մեծ բակը հաւաքուած կ'երգէին «Փառք ի բարձունս» օրհներգութիւնը: Գեր. Տ. Դավիթ Արք. Սահակեան իր մաղթողական խօսքը ըրա վանքաբնակ հայ գաղութին:

Միաբանութեան հոգեւորական անդամները, ժառ. վարժարանի Ամանորի հանդէսէն ետք, Պատրիարքարան հաւաքուցեան եւ Ամենապատիւ Պատրիարք Սրբազան Հօր հետ ընթրիք ունեցան մտերմիկ մթնոլորտի մէջ:

ԲԵՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ «ՔԱՋ ՆԱԶԱՐ»Ի

1995 Յունուարի 21ին ժառ.

Վարժարանի մեծ սրահին մէջ ներկայացուցաւ Դ. Դեմիրճեանի «Քաջ Նազար» կատակերգութիւնը:

Ամանորի հանդիսութեան երեկոյէն արդէն իմացած էինք այն բեմադրութեան ներկայացման թուականը: Հոծ քաղմութիւն մը հանդիսատեսներու, սրտի տրոփով կը սպասէր ներկայացման սկսելուն:

Ժամը 7.30ին երեկոյեան Պատրիարք Սրբազան Հայրը միաբանութեամբ հանդերձ մուտք գործեց սրահէն ներս, որմէ ետք վարագոյրը քաջացաւ:

Պէտք է խոստովանիլ որ բարի սովորութիւն մը դարձած է ժառ. Վարժարանի մէջ տարուայ ընթացքին բեմադրել երկու-երեք ներկայացում: Եւ սաղմնահայութեան համար այդ օրերը իսկապէս վերածուած են թատերական տօնի:

Այդպէս եղաւ եւ Յունուարի 21ին: Վարժարանի սաները, որոմէ մասնապէս բեմադրած էին Մ. Իշխանի «Կիլիկիոյ Արճան», Նշիվարդի «Վարդանանք»ը, այս անգամ եւս իրենց գեղեցիկ խաղով հանգին պահեք պարգեւեցին հանդիսատեսներուն:

Կերպարներու յաշտ ներկայացումը, դերասաններու հրաշալի դերակատարումը իրապէս մագնիսացուցին՝ յափշտակուած հանդիսատեսները:

Պատրիարք Սրբազան Հայրը իր փակման խօսքին մէջ, փառաբանեց ու գնահատեց ժառանգաւորաց Վարժարանի սաները, որոմէ հակառակ իրենց լարուած աւօրեային ներդրեցին իրենց լաւագոյնը: Նաեւ աւելցուց թէ ամէն թատերախաղ հանդիսատեսներուն փոխանցելու պատգամ մը ունի, խօսք մը, ըսելիք մը: Պատրիարք Սրբազան Հայրը անդրադարձաւ դերակատար կերպարներուն վրայ, եւ ըսաւ. «Մեզմէ ամէն մէկն կրնայ մանկի Ոստիան Խանութի մը, ցնդած տերտերի մը, եւ անշուշտ վախկտ Նազարի մը՝ որում բախտը կը ծախի ամէն ֆայափոխի»:

Ներկայացումը ւարդեցաւ գիշերուան ժամը 9.45ին ու «Հայր Մեր»ի երգեցողութեամբ արձակուցեան հանդիսատեսները ուրախ ու գուռաթ տրամադրութեամբ:

ՀԱՅՐ ԲԱԳՐԱՏ